

FOUET - Mensuel humoristique et satirique tchécoslovaque - BIČ

Číslo 11/XXV.ročník. Listopad - Novembre 1983 N°11/XXV Année.

"80" Prof. Dr. A. TOUFARA.

Ze sladké Francie pozdrav můj letí.
Srdce mé láskou dnes přetéká.
Co lidí slavný ten den asi světí?
Zdravíme dobrého člověka.

Život jsi věnoval vědě a vlasti.
Straně jsi sloužil a nezahladil.
Překonal s statečně všechny své strasti.
Na první místo ses zařadil.

Bůh ti dej zdravíčko, buď s námi stále!
Pokladem pravým s pro exil náš.
Mnohé je možno říct ku tvojí chvále,
však naši lásku dnes za to máš. A.Č.

FRANTA SKALNÍK V EXILU.

A.Č.

Pokračování.

Asi za dva dny nato vrazil Vašek do světnice jako splašený kůň a začal hulákat: "Kuci, já našel makandu!" Skalníkovi i Matesovi zazářily oči, jako kdyby byli vyhráli právě první třídu v loterii. Hnes se kolem Václava seběhli a čekali

na jeho podrobný referát. Dověděli se, že se jedná jen o přechodnou, nahodilou práci, a to o roznášení reklamních letáčků po domech. Byla to krátká a ani ne moc dobře placená práce. Ale pro ně to byla přece jen v této chvíli určitá pomoc. Hlavně naděje do příštích dnů.

"Je to jen šedesát franků týdně, kucí, ale pomůže nám to prodloužit naši hotovost." - "Sakra, Vašku, tos nemoh říct, že máš ještě dva kámoše, kerý sou zrovna bez práce?" - "Ale to víš, Ferenc," usmál se vyčítavě Václav, "že sem na vás nezapomněl, ale dyž voni už měli plnej počet."

Hned ráno druhého dne se malý Venouš hnal do nového zaměstnání. Chlapík, který zaměstnance vypravoval na jejich túru, mu přidělil velkou plátěnou brašnu plnou reklamních letáků, dřív, že Vaška za mí bylo ještě jakž-takž vidět, a vysvětlil mu, že přidělený materiál musí pečlivě zastrkávat do schránek. Stávalo se totiž, že někteří nesvědomití roznášeči naházeli polovimů letáků do kanálu nebo do popelnic a mysleli, že mají vyhráno. Nevěděli, že společnost za nimi střídavě posílá svoje dohlížeče, kteří je kontrolují. Jejich nepoctivostí se pak zabývala i policie, a to se ví, plat pak nedostali žádný.

Vašek hned po této připomínce vyrazil do ulic. Mates s Frantou se nabídli, že mu pomohou. Venouš se sice napřed vzpíral, ale nakonec si přece jen dal říct. Přenechal jim část materiálu a oni ho pak začli roznášet po přízemních bytech a po krámech. Oba Vaškovi horempádem vysvětlovali, že ta vyšší patra pro ně už nejsou. On, Vašek, prý je vyběhne zato jak lasička. Oni, s jejich osmdesáti kilogramy živé váhy by se prý brzy zadýchali.

To pak bylo slávy, když si to v sobotu večer přihasil Václav s celými šedesáti frantíky domů. Hned při cestě koupil tučet vajec a v jejich hotelu ve výčepě několik lahvinek pivča. To ale nebylo vše, co nesl domů. Při pochůzce našel také v košíku na ulici dvoje čerstvé noviny, a když si přimyslíme, že nezapomněl koupit ani cigarety, teprve pochopíme, jaká spokojenost a sváteční nálada pak ten večer zavládla v jejich útulné světnici. Z novin měl užitek pouze Vašek, který se už naučil dost dobře číst francouzsky. Franta s Matesem jen pokývali hlavou a nechali si to kamarádem překládat.

V pondělí ráno k nim najednou vpadl bývalý kamarád, šofér Karel a předal Frantovi dopis, který pro něj přišel k nim do podniku. Skalník jen mrkl na obálku a hned poznal charakteristické písmo své Marie. Psala mu, že se jí podařilo utéct, ale že je teď v Rakousku, nemá žádné peníze, a je živa jen z milosti dobrých lidí. Franta četl pln nervozity, neustále si utíral nos svým šnuptychlem. "Hergot, Franto, mluv, vo co de!" zařval Mates. A tak Frantík se s kamarádem rozdělil o svou radost i starost.

Otevírali se mu nové obzory.

Z Husákovyposady.

Stojí koktavý u budovy čsl. Rozhlasu. Přijde k němu kamarád a ptá se, co tu dělá.

"Ale jdu dě-dělat zkoušku na hla-hla-hlasatele."

"Na to si teda počkám!" dí přítel.

Za hodinu se koktavý vrátí a smutně povídá: "Měl sem smů-smůlu, člo-člověče. Ústní zkou-zkouška do-dopala do-do-dobře, ale na pí-pí-písemku z ma-marx-le-leninismu mně vy-vy-hodili"

Černoušek z Afriky píše svému českému kamarádovi: "Je tady krásně, teplo, jím banány a chodím celý den nahatý."

Na to dostal odpověď: "Tady je taky doce-la hezky, a kdybych jedl banány, tak budu chodit taky nahatý."

Na Slovensku se vypráví, jak Červoněnko běhá po sovětsko-čínské hranici, mává rudým praporem a volá: "Mier, mier!" - Z čínské strany se ozve: "Veď mierim, len tra-fit ťa nemôžem!"

"Za co tě vlastně zavřeli?" - "Ále, zpíval jsem si písničku "Škoda lásky..." / "To ti nevěřím. Za to se ještě nezavírá." - "No jo, jenže ostatní zpísali Internacionálu."

Soudružka učitelka si nechá vyprávět o ranní hygieně svých žákyn. Přihlásí se Mařenka a spustí:

"Vstanu, umyji se, vyčistím si zuby, zacvičím si, nasnídám se, utřu prase a jdu do školy. Tak to dělám každý den."

"Dobře, Mařenko, všechno děláš správně, ale nerozumiím, co to je s tím prasetem?" diví se soudružka učitelka.

"...sím, když náš tatínek je předsedou Národního výboru a někdo nám to prase maluje každý den na vrata."

Z průběhu bojů "Slovenského národního povstání" se zachoval partizánský deník. Čteme v něm:

"V nedelu sme vyhnali Nemcov z lesa. V stredu vyhna-
li Nemci nás. Ale v piatok znovu my tých Nemcov preklatých. V
sobotu se ale polovník skutočne rozhneval ..... ť vyhnal nás
všetkých."

Ministerstvo spravodlnosti vyhlásilo súťaž
o nejlepší politický vtíp, nazvanou
"Zlatá mříž".

3. cena: Bezplatný pobyt na Sibiři, v místech, kde Lenin trávil často svoji dovolenou.
2. cena: Dlouhodobý pobyt v místech, kde ještě ani Lenin nebyl.
1. cena: Osobní setkání s Leninem.

Náčelník VB dostal nový psací stroj. Vezme nůžky a slavnostním přestřižením pásky zahájí jeho provoz.

V moskevské televizi hlásí hlasatelka: "A nyní promítáme švédský pornografický film: "Baba dala vojákovi"..... Promiňte, konečně jsem našla brýle a opravuji: nejedná se o švédský ale o sovětský film, není to film pornografický, nýbrž panoramatický a nejmenuje se "Baba dala vojákovi", nýbrž "Balada o vojákovi."
Děkuji vám za pochopení."

Přijel Ivan z USA domů.
"Tak, jaké to tam je?"
ptá se ho Nataša. "Ale, nic zvláštního. Jako u nás doma. Za dolar všechno - za rubl nic!"

Gusta Fučíková shání koberec. Prochodila už celou Prahu, ale nic se jí nelíbí. Nakonec zajde do Bílé Labutě a dá si zavolat vedoucího. Ale ani ten jí nemůže pomoci.

"Víte, kdo já jsem? Já jsem Gusta Fučíková....."

Vedoucí se trochu zarazí. "Paní Fučíková, uklidněte se. Vezměte si tadyhle ten katalog a doma se v klidu poraďte s panem manželem a pak přijďte!"

Ještě jedna z nacistické okupace:

Němci honili partyzány. Jeden z pronásledovaných zoufale hledá úkryt. Vtom spatří babičku, která pase na polonině kozy. I schová se jí pod sukně ..... a tím se zachrání.

Nebezpečí pominulo a partyzák, který už dlouho neviděl ženu, zahájí pod tou sukní tuto konverzaci:

"Copak to je tady?" - "Kotníky." - "A copak to je tady vejš?" - "Kolena!" - "A tady ještě vejš?" - "Stehna!" - "A copak to máš ještě vejš?"

"To co ty, ty troubo, dyď já jsem taky partyzán!"

Ptají se zahraniční reportéři jednoho kolchozníka, kolik že si za měsíc tak vydělá rubličků. "Za svůj výdělek si klidně mohu koupit jednu krávu..." sype ze sebe jako z rukávu kolchoznic, a dodává: "Když si k tomu přidám ještě příští výplatu, mohu si přikoupit i ušanku na hlavu."

Soudruh Indra potká soudruha Kapka. "Člověče, co jsi v černém? To máš smutek?" - "Ale ne, to mi jen zemřela manželka."

Rodiče píší synovi na vojnu: "V sobotu přijed domů pomoct. Stavíme chlívek."

Vojín ihned odpověděl: "Nemůžu přijet, právě ležím s anginou pectoris."

Rodiče se nenechají odbyt: "To nevaď, vem tu holku s sebou, Bude míchat vápno."

Letěli: Američan, Rus a Čechoslovák letadlem. Nejednou se letadlo vzňalo. Osazenstvo ke své hrůze zjistilo, že má k dispozici jenom dva padáky. Jak to vyřešit?

Čech přijde na nápad: "Každý z nás řekne, co pro lidstvo znamená, a my pak posoudíme, kdo se má zachránit."

Začne Rus: "Já jsem největší inteligent na světě..."

Čech: "No to je důvod, o tom už nemusíme vůbec debatovat dále." Nasadí Rusovi popruhy, a ten letí k zemi.

Američan povídá smutně: "Co teď budem dělat my dva?" "No co," povídá Čech vesele, "každý si vezmem jeden padák a hajdy dolů!" - "Ale vždyť ten Rus..." Čech ho uklidňuje: "Co si myslíš - největší inteligent na světě skočil s ruksakem na zádech."

POTLAČENÝCH
NÁRODŮ
UTĚŠITEL

Júra AZBUKOV.

NELÉTEJTE PŘES SOVĚTSKÝ SVAZ
PROSTŘELÍ VÁM RUŠTÍ VRAZI VAZ.

Na Rudém náměstí v mátušce Moskvě se po letech setkali dva dávní kamarádi.

"Igore, co tu děláš?..." - "Já nic nevím, nic mi neudělali, nebyl jsem mučen....."

"Ale, Igore, co to blábolíš? Copak nevíš, kdo jsem? Já jsem přece tvůj přítel Pjotr!"

"Já nic nevím, nic mi neudělali, nebyl jsem mučen..."

"Ty ses, Igore, asi zbláznil. Copak mne opravdu nepoznáváš? Vždyť jsme byli spolu v koncentráku!"

"Ach, koncentrák.... to byly krásné časy."

Exilové drby.

"Na Západě pracují dělníci v cizích továrnách, aby si mohli koupit vlastní auto.." vysvětluje Vojta Gruber. "Dělníci na Východě však pracují ve vlastních závodech, aby v autech mohli jezdit cizí lidé."

.....

Přítel Vlk si přišel do obchodu s gramofonovými deskami koupit poslední nahrávku od B a c h a. Mladá prodavačka se ochotně ptá: "Od kterého Bacha? Offen nebo Jana Sebastiana?"

.....

"Znám čtyři druhy komunistů!" prohlašuje Dr. Povolný. - "To nic není," vskočil mu do řeči kolonel Tobyška, "já jich znám - pět." - "???" - "No, černovlasé, srzavé, blondáky, brunety a holohlavé."

.....

Vilda Janda se chlubí: "My máme jeden přepych, který komunisté nikdy nemohou mít - vzpomínky na staré dobré časy."

.....

Přítel Václava Šinovského přijel ze zájezdu do Prahy a vypráví: "Vždycky, když jsem si zašel do hostince na polívku, napadl mne jeden historický výrok: Kostky jsou vrženy."

.....

Dr.Olda Dubina vyprávěl v kruhu svých známých:

"Byl jednou jeden dědeček, a ten pobíhal po Václavském náměstí a hulákal: "Koupím Sovětský svaz! Koupím Sovětský svaz!" Sebrala ho hlídka VB a dopravila na jeho domovskou adresu. "Poslechněte, babičko, toho svého dědka nikam nepouštějte samotného. Museli jsme ho sebrat, protože pokřikoval, že koupí Sovětský svaz!"

"Mám já to, ubohá, s dědkem trápení," hořekuje babka. "Má pár stovek důchodu a kupoval by každý ho...."

- V í t e,
- že na pražských stavebách visí všude toto doporučení: Neodendavejte lešení, doku nejsou nalepeny tapety!
  - . . . . že Sovětský svaz poslal do Polska deset tisíc párů obuvi - ale jen k podražení?
  - . . . . že Gustáv Husák poslal Juriji Andropovi oficiální blahopřání - k československému národnímu svátku?

VŠUDE DRAHO - DOMA NEJVÍC.

Knihu, která se čte jedním dechem,
o boji čsl. parašutistů proti nacistům
napsal hlavní účastník
Mjr. Antonín B a r t o š: Clay-Eva volá Londýn.

Cena 9.-šus bez poštovného.

Vhodný dárek k Vánocům

K.J. Erben : K y t i c e, ilustr. Mikoláš Aleš.
s těmito doplňky: Alešův rodný dům, Alešův dopis dětem,
říkánky K.J. Erbena, národní hymny, 52 národních písní atd.
Cena brož.výtisku 16.-šcan., i s poštovným do Francie.
Ručně vázaný výtisk 24.-šcan.

Ze svého skladu nabízím/ ceny jsou bez poštovného./

Z. Winter:	<u>Rozina sebranec</u> a j.praž.obr./1941/p.v.	Fr 25.-
K.V.Rais:	<u>Kalibův zločin</u> /1974/ pl.vaz.	" 16.-
Jos. Čapek:	<u>Přáno do mraků</u> /1970/ pl.vaz.	" 20.-
Jul. Zeyer:	<u>Jan Maria Plojhar</u> /1950/ brožované ...	" 15.-
Jar. John:	<u>Večery na slavníku</u> /1974/ měk.váz. ...	" 18.-
A.Kratochvíl:	<u>Zaluji</u> /2 díly/ exilové.vydání	" 65.-

Direction de la Publication: Alois Č í ž E K,
37, Av. Joseph-Segrettin, 93220 GAGNY, France, ~~2~~1/388-24-68.
Předplatné z ciziny zasílejte laskavě mezinár.poštovní po-
ukázkou, nebo v hotovosti na redaktorovu adresu /doporuč./
Ročně vychází 12 čísel. Cena 1 čísla Fr 4.-.
Roční předplatné dobrovolné, nejméně Fr 40, .nebo ekvivalent
/Offset - "F-C", 61, rue Beaubourg, 75003 Paris./